

Zoslanie Ducha Svätého

Jn 20, 19 – 23, 1 Kor 12, 3b-7, 12 – 13

28. mája 2023

Milé sestry a bratia v Kristovi

Končí sa 50 dňové obdobie Veľkej Noci. Sledovali sme prvú cirkev, jej postupný rast a premenu. Dnes si pripomínáme centrálnu udalosť vzniku cirkvi – premenu sklamaných, ustráchaných učeníkov na spoločenstvo, ktoré pochopilo Ježišovu pravdu a odvážne ju nieslo svetu. Tejto premene vďačíme ako spoločenstvo božieho ľudu za svoju existenciu.

A pravdepodobne aj dnes by sme potrebovali podobnú premenu. Sužujú nás rôzne vonkajšie okolnosti a ani cirkev samotná nie je na tom dobre. V dobe ohrozenia sa ľahko šíria rôzne nepravdy, ľudia si zvykajú na tzv. alternatívne pravdy, ktorými chcú ospravedlniť vlastné postoje, dokazovať vlastné názory. Už nehľadáme pravdu, ale potvrdenie svojich názorov, potvrdenie nás samotných. Zabúdame, že skutočná pravda nie je na to, aby sme niečo dosiahli, aby sme zvíťazili nad druhým, manipulovali ním. Naopak - skutočná pravda by mala otriasť nami samotnými: mala by priniesť premenu nás samotných. Skutočná pravda by nás mala otvoriť pre spoločenstvo s inými. Spoločenstvo, ak nemá byť založené na pretváraní, potrebuje ku svojej existencii pravdu. My sa ale pravdy podvedome bojíme - obávame sa, aby sa nespôsobil to, čo sa udialo na prvé Turíce, alebo v živote apoštola Pavla – premenu našich životov.

Túto premenu naznačujú texty dnešných čítaní. Učeníci sa najprv skrývali za zatvorenými dverami. Zatvorené dvere sú znakom obojstranného uzatvorenia sa voči svetu. Človek i spoločenstvo, ktorí sa boja, sa izolujú pred vonkajškom. Obávajú sa, realita, pravdy zvonka. A rovnako sa aj sami uzatvárajú pred vonkajším svetom. Radšej žijú zo svojich konštruktov, ktorými potvrdzujú seba samých.

Ježiš spoločenstvo učeníkov oslobodil od strachu: jeho prvé slová boli Pokoj vám. Ježišov pokoj nenarušili bolesti a rany, ktoré musel podstúpiť. Práve naopak, jeho pokoj sa napriek ranám a bolesti ešte viac prehĺbil. Vďaka prekonanej bolesti to bol iný pokoj ako svet dáva – jeho pokoj sa osvedčil v skúške: cez rany, cez bolesti. A potom - podobne ako pri stvorení Stvoriteľ vdýchol človeku život, aj Ježiš odovzdáva svojim učeníkom nový život. Dáva im život z Ducha a z pravdy.

Ježiš neodovzdal učeníkom abstraktné dary ducha, ale konkrétne pre spoločenstvo s inými, ktoré majú slúžiť druhým. Učeníci majú iných vovádzať do spoločenstva – aj odpustením hriechov, previnení - keď je to možné. Druhým majú odovzdávať tú Pravdu, ktorá premieňa naše životy.

Tieto dary zdôrazňoval aj apoštol Pavol. Podľa neho účinkujú rôzne, ale v prvom rade vytvárajú z nás spoločenstvo. Boh podľa Pavla „spôsobuje všetko vo všetkých“ – spája nás navzájom, otvára nás aj pre dary, ktoré dal iným: vieme byť navzájom žičliví. Pavol naznačuje, že ozajstné spoločenstvo nevzniká zvonka, organizovaním; ale vzniká zvnútra - z ducha. Aj dnes vzniká tam, kde sa menej spoliehame na vonkajšiu štruktúru, organizovanosť a viac aj my využívame dary, ktoré sme povedané s apoštolom Pavlom dostali „na úžitok iným, na všeobecné dobro.“

Snažme sa aj my dnes obnoviť svoje životy v Ježišovej pravde, aby sme aj dnes vládali budovať ozajstné spoločenstvo, ktoré bude na osoh dnešnému svetu.

Viliam Arbet